

Ι.Μ.Παναγιωτόπουλος (1901-1982)

Γεννήθηκε στο Αιτωλικό και σπούδασε κλασική φιλολογία στη Φιλοσοφική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών. Διορίζεται στο Δημόσιο, αλλά πολύ σύντομα, το 1924, αποφασίζει να υπηρετήσει στο «*Ελληνικόν Εκπαιδευτήριον Δ. Ν. Μακρή*» με πλήρες πρόγραμμα. Συγχρόνως αναλαμβάνει να ανανεώσει ριζικά το υποβαθμισμένο από την πολιτεία μάθημα των Νέων Ελληνικών. Μετά το θάνατο του Νικολάου Δ. Μακρή, ο Ι.Μ.Παναγιωτόπουλος μαζί με τον Δ. Β. Ελευθεριάδη, αλλά και τη συνδρομή του Γ. Ιωαννίδη αναλαμβάνει τη

συνέχεια του Σχολείου, με τη νέα νομική μορφή του και την επωνυμία *Ελληνικόν Εκπαιδευτήριον Ι.Μ.Παναγιωτόπουλου - Δ. Β. Ελευθεριάδη*.

Ο Ι.Μ.Παναγιωτόπουλος διετέλεσε μέλος του Συμβουλίου της Εθνικής Πινακοθήκης, του Μορφωτικού Συλλόγου «Αθήναιον» και του Διοικητικού Συμβουλίου του Εθνικού Θεάτρου. Δίδαξε επί μακρά σειρά ετών στο Διδασκαλείο της Μέσης Εκπαιδύσεως. Στη μεταπολιτευτική υπηρεσιακή κυβέρνηση χρημάτισε υπουργός Πολιτισμού και Επιστημών και διετέλεσε πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου του Εθνικού Ιδρύματος Ραδιοφωνίας και Τηλεοράσεως. Τιμήθηκε με διάφορα βραβεία και για τη συνολική και μακρά προσφορά του στα ελληνικά γράμματα το 1976 αναγορεύτηκε επίτιμος διδάκτορας της Φιλοσοφικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών.

Παρά το γεγονός ότι ο Ι.Μ.Παναγιωτόπουλος είναι κυρίως γνωστός με τη συγγραφική και λογοτεχνική ιδιότητά του (έγραψε πάνω από 45 τόμους βιβλία), υπήρξε, σύμφωνα με τον μαθητή του λογοτέχνη Θ. Δ. Φραγκόπουλο ('40), και «ένας πολύ πετυχημένος δάσκαλος με πλούσια επαγγελματική ευσυνειδησία».